

Dissabte, 26 de febrer de 2005, aula 2.1 UB

Taller 46

Ser tutor: una feina feixuga o una experiència plena d'emocions?

Antoni Giner Tarrida, ICE Universitat de Barcelona

Proposat per Institut de Ciències de l'Educació de l'UB

Taller

A través de la creació d'un espai participatiu que simula un judici, s'intenta posar en dubte i relativitzar els arguments que defensen cadascuna de les dues postures plantejades pel taller.

En el simulacre de judici hi intervenen la part defensora (*la feina de tutor com una experiència plena d'emocions*); la part acusadora (*la feina del tutor com una tasca feixuga*); un jurat; un fiscal; testimonis i un jutge (el ponent, Antoni Giner). Amb la dinàmica del judici s'aconsegueix desarticular els tòpics i alhora es fa palès que hi ha una gran quantitat de matisos en les experiències, tant positives com negatives, que la tasca tutorial comporta.

Entre els arguments que la part defensora presenta s'insisteix sobretot en els següents:

- Ser tutor és una manera d'aprendre; tant del mestre com dels alumnes.
- La intensa relació amb els alumnes que la tasca de tutor comporta, i el poder esdevenir un referent diari per a ells és quelcom gratificant.
- Desenvolupar positivament la feina de tutor ajuda a desenvolupar millor la tasca educadora del mestre.
- Quan el mestre s'implica i aconsegueix ajudar donant pautes tant a l'alumne com a la família, la tasca de tutor esdevé recompensant.

La part acusadora recorre sobretot a arguments que es resumeixen en les següents idees:

- S'insisteix en la diferència entre la tasca tutorial que es pot desenvolupar a l'educació infantil i la que es pot dur a terme a secundària. Així com a les primeres etapes de l'escolarització hi ha més moments per crear vincles amb els alumnes i el tutor acaba essent un referent, a l'educació secundària

aquests moments són escassos i l'empatia entre tutor i alumnes es fa molt difícil.

- Es denota entre les aportacions de la part acusadora una sensació d'impotència per raons com l'escassa atenció familiar, l'abstentisme, la falta d'orientació, etc...
- La falta de suport dels equips directius, la poca implicació dels pares, la manca de recursos i l'escàs suport de psicòlegs s'apunten com algunes de les raons per considerar la feina de tutor feixuga.
- L'alt grau de implicació i responsabilitat que la tutoria requereix fa que si el tutor no té suport ni instruments per gestionar les angoixes que se li traspassen, pugui esdevenir una feina molt carregosa.

No obstant, durant la dinàmica es deixen entreveure matisos entre ambdues postures. Coincideixen la part acusadora i defensora en que, tot i ser difícil, la tutoria és fonamental i és també una feina que quan es fa de gust i ben feta pot esdevenir emocionant.

Amb el veredictes que finalment dicta el jurat es corrobora la tendència a la relativització tant dels arguments positius com dels negatius. Les conclusions de la fiscalia plantegen diferents idees sobre les que val la pena reflexionar:

- Cal replantejar-se la tutoria començant per preguntar-se què és.
- La manca de recolzament i assessorament, i la canalització de la tutoria sobre una sola persona són elements que la fan feixuga i que caldria revisar.
- L'associació entre tutoria i família és imprescindible?
- L'espai tutoria ha d'existir o és una funció implícita en la tasca del professor?
- Destinar el mateix temps de tutoria a cada alumne és el més adient?

Es finalitza així el taller amb la idea que la tutoria pot esdevenir certament una font de satisfaccions si és reconeguda, si es destinen més recursos per la formació, més espais i finalment si es concep com un acompanyament de l'alumne i un traspàs de valors mutu.